

положения ще намѣрите и другитѣ три посоки, а отъ тамъ и своя пѣть.

Сега, вие казвате, че трѣбва да живѣете. Въ какво седи сегашниятъ ви животъ? Животътъ седи ли въ яденето? Не, яденето е само едно условие за животъ. Животътъ седи ли въ спането? Не, спането е само едно условие за животъ. Животътъ седи ли въ мисленето? Не, мисленето е само едно условие за животъ. Животътъ седи ли въ чувствата? Не, чувствата сѣ само едно условие за животъ. Животътъ седи ли въ работата? Не, работата е само едно условие за животъ. Е, тогава въ какво седи самиятъ животъ? Животътъ ние не го разглеждаме вѣнъ отъ насъ. Животътъ сме ние. Нѣкои искатъ да разглеждатъ живота обективно. Вие не можете да разглеждаете живота обективно. Щомъ извадите живота вѣнъ отъ себе си, вие сте мъртви. И тогава, за какво може да разсѣждава, за какво може да мисли мъртвиятъ човѣкъ? Слѣдователно, посоката, въ която ние се движимъ сега е да придобиемъ живота. Кой животъ? Не този егоистичниятъ, човѣшкиятъ, животъ, но Божествениятъ. Ние имаме човѣшкия животъ, но той не ни задоволява той е животъ, който постоянно носи промѣни. Каквито реформатори и да се явятъ на земята, каквото и да ви говорятъ, нищо не могатъ да направятъ, за да измѣнятъ човѣшкия животъ. Въ него има двѣ състояния. Едното състояние е състояние на скръбъ, а другото — на радостъ. Вие не можете да ги измѣните. Който иска да бѣде радостенъ на земята, непрѣменно трѣбва да бѣде и скърбенъ; и който е скърбенъ на земята, непрѣменно ще бѣде и радостенъ. Вие може да ка-